

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงาน กฎกระทรวง กฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานและผลประโยชน์ตอบแทนของผู้ปฏิบัติงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พ.ศ. ๒๕๕๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๒๓ วรรคสอง แห่ง

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออก
กฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละแห่ง

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับที่ได้รับค่าจ้างจากสถาบัน

“คณะกรรมการคุ้มครอง” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองการทำงาน
ประจำสถาบัน

“ภาระงาน” หมายความว่า ภาระการสอน การดูแลนักศึกษา การออกข้อสอบ
การคุมสอบการตรวจคำตอบของผู้เข้าสอบ หรืองานอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ตามที่สถาบัน
มอบหมาย

“ภาระการสอน” หมายความว่า จำนวนชั่วโมงบรรยาย รวมถึงการเตรียมการ
สอน หรือการวิจัยค้นคว้าเพื่อการสอนที่กำหนดสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่เป็นคณาจารย์

“ปีการศึกษา” หมายความว่า ระยะเวลาที่สถาบันประกาศให้มีการเรียนการสอน
โดยให้เป็นไปตามประกาศของสถาบัน

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินที่สถาบันและผู้ปฏิบัติงานตกลงกันจ่ายเป็น
ค่าตอบแทนในการปฏิบัติงานตามสัญญาจ้าง สำหรับระยะเวลาการทำงานปกติเป็นรายวัน ราย
สัปดาห์ รายเดือน หรือระยะเวลาอื่น หรือจ่ายให้โดยคำนวณตามผลงานที่ผู้ปฏิบัติงานทำได้และ
ให้หมายความรวมถึงเงินที่สถาบันจ่ายให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในวันหยุด วันลาหรือกรณีอื่นที่
ผู้ปฏิบัติงานมีสิทธิได้รับตามกฎกระทรวงนี้

หมวด ๑

การคุ้มครองการทำงาน

ข้อ ๒ สัญญาจ้างระหว่างสถาบันกับผู้ปฏิบัติงานให้ทำเป็นหนังสือ โดยอย่างน้อย
ต้องมีรายการตามที่สภาสถาบันกำหนดและให้คู่สัญญาถือไว้คนละฉบับ

ข้อ ๓ สถาบันต้องจัดทำทะเบียนผู้ปฏิบัติงานของสถาบันเป็นภาษาไทยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ โดยให้บันทึกข้อมูลบุคคลของผู้ปฏิบัติงานลงในทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ปฏิบัติงานเข้ารับหน้าที่

รายละเอียดข้อมูลบุคคลของผู้ปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อตัว ชื่อสกุล และหมายเลขประจำตัวประชาชน หรือหมายเลขหนังสือเดินทาง
- (๒) เพศ
- (๓) สัญชาติ
- (๔) วันเดือนปีเกิด
- (๕) ที่อยู่ปัจจุบัน
- (๖) วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน
- (๗) วันเดือนปีที่เริ่มจ้างงาน
- (๘) ตำแหน่งงาน และตำแหน่งทางวิชาการหรืองานในหน้าที่
- (๙) อัตราค่าจ้าง

ในกรณีที่ข้อมูลบุคคลของผู้ปฏิบัติงานเปลี่ยนแปลงไป ให้สถาบันแก้ไขเพิ่มเติมทะเบียน ผู้ปฏิบัติงานนั้นให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง หรือภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ปฏิบัติงานได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงให้สถาบันทราบ

ข้อ ๔ สถาบันอาจกำหนดเงื่อนไขในสัญญาจ้างให้ผู้ปฏิบัติงานทดลองปฏิบัติงานเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปีก็ได้

ในกรณีที่สถาบันเห็นว่าผู้ปฏิบัติงานไม่ผ่านการประเมินผลการทดลองปฏิบัติงาน และจะไม่จ้างผู้ปฏิบัติงานนั้น ให้สถาบันแจ้งผลการประเมินให้ผู้ปฏิบัติงานทราบและบอกเลิกสัญญาจ้างล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ข้อ ๕ ห้ามมิให้สถาบันเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินเป็นประกันการทำงานหรือประกันความเสียหายในการทำงานจากผู้ปฏิบัติงาน เว้นแต่ลักษณะหรือสภาพของงานที่ทำนั้น ผู้ปฏิบัติงานต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินของสถาบัน ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันได้สถาบันอาจพิจารณาให้มีมาตรการป้องกันความเสียหายของสถาบัน โดยเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินประกันการทำงานในตำแหน่งนั้น ๆ ได้ ทั้งนี้ ลักษณะหรือสภาพของงานที่ให้เรียกหรือรับเงินหรือ ทรัพย์สินประกันการทำงานจากผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนจำนวนเงิน และวิธีการเก็บรักษาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภาสถาบันกำหนด

เมื่อผู้ปฏิบัติงานพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ที่กำหนดให้มีเงินหรือทรัพย์สินประกันการทำงานสถาบันเลิกสัญญาจ้าง ผู้ปฏิบัติงานลาออกจากสถาบัน หรือสัญญาประกันสิ้นอายุ ให้สถาบันคืนเงิน หรือทรัพย์สินเพื่อประกันการทำงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเต็มจำนวนพร้อมดอกเบี้ย ถ้ามี ภายในเจ็ดวันนับจากวันที่ผู้ปฏิบัติงานพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ สถาบันเลิกสัญญาจ้าง

ผู้ปฏิบัติงานลาออกจากสถาบัน หรือสัญญาประกันสิ้นอายุ แล้วแต่กรณี เว้นแต่สถาบันเล็กสัญญาจ้างตามข้อ ๑๗ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้หักเงินประกันการทำงานเพื่อเป็นค่าเสียหายได้

ข้อ ๖ ห้ามมิให้สถาบันกระทำการใดอันเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อ

ผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๗ สถาบันอาจประกาศกำหนดวันเวลาทำการปกติสำหรับผู้ปฏิบัติงานของสถาบันโดยเฉพาะ โดยกำหนดเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของวันและจำนวนวันทำการประจำสัปดาห์ที่แตกต่างไป จากวันเวลาทำการปกติของทางราชการก็ได้ แต่จะกำหนดให้วันหยุดราชการประจำปีตามประกาศของทางราชการเป็นวันทำการปกติมิได้

การกำหนดวันเวลาทำการปกติของสถาบันที่กำหนดเป็นการเฉพาะตามวรรคหนึ่ง ต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ระยะเวลานับแต่เวลาเริ่มต้นจนถึงเวลาสิ้นสุดของวันทำการปกติที่กำหนดวันหนึ่งจะต้องไม่เกินแปดชั่วโมง โดยไม่นับรวมเวลาพัก

(๒) ในสัปดาห์หนึ่งให้กำหนดวันทำการปกติโดยถือเอาจำนวนชั่วโมงทำงานรวมทั้งสัปดาห์ไม่เกินสี่สิบแปดชั่วโมงเป็นเกณฑ์

ในกรณีที่มีความจำเป็นโดยลักษณะหรือสภาพของงานที่มีลักษณะต่อเนื่อง ซึ่งไม่สามารถดำเนินการให้เสร็จสิ้นได้ภายในระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของแต่ละวันทำการ หรือเป็นความประสงค์ของผู้ปฏิบัติงาน สถาบันอาจตกลงกับผู้ปฏิบัติงานนั้นกำหนดเวลาทำการต่อเนื่องซึ่งนับจำนวนชั่วโมงทำงานสี่สิบแปดชั่วโมงเป็นหนึ่งสัปดาห์ทำการ โดยไม่กำหนดวันทำการประจำสัปดาห์ก็ได้

ข้อ ๘ ในวันที่มีการทำงาน ให้สถาบันจัดให้ผู้ปฏิบัติงานมีเวลาพักระหว่างการทำงานวันหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมงหลังจากที่ผู้ปฏิบัติงานทำงานมาแล้วไม่เกินห้าชั่วโมงติดต่อกัน สถาบันและผู้ปฏิบัติงานอาจตกลงกันล่วงหน้าให้มีเวลาพักระหว่างการทำงานวันหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมงได้แต่เมื่อรวมกันแล้ววันหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง

ในกรณีที่สถาบันและผู้ปฏิบัติงานตกลงกันกำหนดเวลาพักระหว่างการทำงานตามวรรคหนึ่งเป็นอย่างอื่น ถ้าข้อตกลงนั้นเป็นประโยชน์แก่ผู้ปฏิบัติงานให้ข้อตกลงนั้นใช้บังคับได้

ข้อ ๙ ให้สถาบันประกาศกำหนดวันหยุดประจำสัปดาห์ของผู้ปฏิบัติงานซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละหนึ่งวัน

ข้อ ๑๐ สถาบันอาจกำหนดให้วันหยุดราชการประจำปีตามประกาศของทางราชการเป็นวันหยุดตามประเพณีของสถาบัน และจะประกาศกำหนดวันหยุดทำการของสถาบันในวันใดเพิ่มอีกก็ได้

ข้อ ๑๑ ในรอบปีการศึกษาหนึ่ง ผู้ปฏิบัติงานมีสิทธิลาหยุดโดยได้รับค่าจ้างเต็มจำนวน ดังต่อไปนี้

(๑) ลากิจรวมกันได้ไม่เกินสิบวันทำการ โดยแจ้งการลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหนึ่งวันสำหรับการลาแต่ละครั้ง เว้นแต่กรณีจำเป็นที่ไม่อาจแจ้งการลาล่วงหน้าได้ ให้แจ้งการลาโดยเร็วที่สุดในโอกาสแรกที่สามารถทำได้

(๒) ลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริง โดยแจ้งการลาในวันแรกที่ลาหรือในโอกาสแรกที่สามารถแจ้งได้หรือในวันแรกที่มาทำงาน การลาป่วยตั้งแต่สามวันทำการติดต่อกันต้องนำใบรับรองของแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งมาแสดงด้วย ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานลาป่วยครบสามสิบวันทำการแล้ว หากยังป่วยไม่ สามารถมาทำงานได้ ก็ให้มีสิทธิลาป่วยต่อโดยไม่ได้รับค่าจ้างได้

(๓) ลาเพื่อทำหมันตามระยะเวลาที่แพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งกำหนดและมีใบรับรองของแพทย์ โดยแจ้งการลาล่วงหน้าตามสมควร

(๔) ลาเพื่อคลอดบุตรได้ไม่เกินเก้าสิบวัน โดยมีสิทธิได้รับค่าจ้างเต็มจำนวนไม่เกินสี่สิบห้าวัน กรณีนี้ให้แจ้งการลาล่วงหน้าตามสมควร เว้นแต่ไม่อาจแจ้งล่วงหน้าได้ ให้แจ้งภายในสามวันหลังคลอดก็ได้

(๕) ลาเพื่ออุปสมบท หรือลาเพื่อไปประกอบพิธีฮัจญ์ได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน โดยที่จะต้องเป็นผู้ปฏิบัติงานในสถาบันมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีติดต่อกันและไม่เคยลาเพื่ออุปสมบทหรือลา เพื่อไปประกอบพิธีฮัจญ์มาก่อน ทั้งนี้ ต้องแจ้งการลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันและหากสถาบันไม่สามารถหาผู้ปฏิบัติงานทดแทนได้ทัน สถาบันอาจพิจารณาขยับยั้งการลาไว้ก่อนเพื่อให้ลาในปีต่อไปก็ได้

(๖) ลาเพื่อรับราชการทหารในการเรียกพลเพื่อตรวจสอบ เพื่อฝึกวิชาทหารหรือเพื่อทดลองความพร้อมพร้อมตามจำนวนวันที่ลา แต่ไม่เกินหกสิบวัน

(๗) ลาเพื่อฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ความสามารถ ตามหลักเกณฑ์ที่สภาสถาบันกำหนด

วันที่ผู้ปฏิบัติงานหยุดงานหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามปกติได้ เพราะเจ็บป่วยหรือได้รับอันตรายเนื่องจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามที่สถาบันมอบหมาย ไม่นับเป็นวันลาตาม (๒)

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์หรือแท้งบุตร หากมีใบรับรองของแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งมาแสดงว่าไม่อาจปฏิบัติงานในหน้าที่เดิมต่อไปได้ ให้ผู้ปฏิบัติงานนั้นมีสิทธิขอให้สถาบันเปลี่ยนงานในหน้าที่เดิมเป็นการชั่วคราวได้ และให้สถาบันพิจารณาเปลี่ยนงานที่เหมาะสมให้แก่ผู้ปฏิบัติงานนั้น

ข้อ ๑๓ ผู้ปฏิบัติงานที่ไม่ใช่คณาจารย์มีสิทธิหยุดพักผ่อนประจำปีได้ปีหนึ่งไม่น้อยกว่าหกวันทำการ โดยให้สถาบันเป็นผู้กำหนดวันหยุดดังกล่าวให้แก่ผู้ปฏิบัติงานล่วงหน้าหรือตามที่สถาบัน และผู้ปฏิบัติงานตกลงกัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้ปฏิบัติงานที่ไม่ใช่คณาจารย์ที่มีได้หยุดพักผ่อนประจำปีหรือหยุดพักผ่อนประจำปีไม่ครบถ้วนทำการ ให้สถาบันจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้ปฏิบัติงานดังกล่าวเสมือนได้ทำงานในวันหยุดตามอัตราใน ข้อ ๓๘ (๒) ทั้งนี้ เว้นแต่สถาบันและผู้ปฏิบัติงานที่ไม่ใช่คณาจารย์ตกลงกันให้สะสมและเลื่อนวันหยุดพักผ่อนประจำปีที่ยังมิได้หยุดในปีนั้นรวมเข้ากับปีต่อไป

คณาจารย์มีสิทธิหยุดพักผ่อนประจำปีในระหว่างปิดภาคการศึกษาได้ตามหลักเกณฑ์ที่สภาสถาบันกำหนด

สถาบันอาจมอบหมายภาระงานให้คณาจารย์ในวันหยุดพักผ่อนประจำปีได้โดยได้รับความยินยอมจากคณาจารย์ กรณีเช่นนี้ ให้สถาบันจ่ายค่าจ้างเพิ่มแก่คณาจารย์นั้นตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของสถาบัน

ข้อ ๑๔ ให้สถาบันกำหนดภาระงานให้กับคณาจารย์ของสถาบันโดยมีภาระการสอนสัปดาห์ละไม่เกินสิบห้าชั่วโมง

ภาระการสอนหนึ่งชั่วโมงให้เทียบเท่ากับเวลาทำการปกติตามข้อ ๗ สองชั่วโมง สถาบันอาจมอบหมายภาระการสอนให้กับคณาจารย์ประจำเกินสัปดาห์ละสิบห้าชั่วโมงได้ในกรณีเช่นนี้ให้สถาบันจ่ายค่าตอบแทนการสอนเพิ่มแก่คณาจารย์นั้นตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของสถาบันโดยไม่ต้องจ่ายค่าตอบแทนตามข้อ ๓๘ อีก

ในกรณีที่คณาจารย์ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการหลักสูตรหัวหน้าสาขาวิชา หรือตำแหน่งทางบริหารอื่น ให้สถาบันเทียบภาระงานในตำแหน่งนั้นในปริมาณที่เทียบได้กับภาระการสอนตามหลักเกณฑ์ที่สภาสถาบันกำหนด

ข้อ ๑๕ ให้สัญญาจ้างระหว่างสถาบันกับผู้ปฏิบัติงานสิ้นสุดลงในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ปฏิบัติงานตาย
- (๒) ผู้ปฏิบัติงานลาออก
- (๓) ผู้ปฏิบัติงานถูกถอดถอนจากตำแหน่งคณาจารย์ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (๔) ผู้ปฏิบัติงานได้ทดลองปฏิบัติงานครบตามกำหนดในสัญญาแล้ว แต่ไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด และสถาบันบอกเลิกสัญญาจ้างตามข้อ ๕
- (๕) สถาบันบอกเลิกสัญญาจ้าง
- (๖) สถาบันเลิกกิจการ
- (๗) รัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๖ เมื่อสถาบันบอกเลิกสัญญาจ้าง สถาบันเลิกกิจการ หรือรัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตและสถาบันมิได้ให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานต่อไป ให้สถาบันจ่ายค่าชดเชยให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งร้อยสี่สิบวันแต่ไม่ครบหนึ่งปีให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามสิบวัน

(๒) ผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งปีแต่ไม่ครบสามปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายเก้าสิบวัน

(๓) ผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบสามปีแต่ไม่ครบหกปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

(๔) ผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบหกปีแต่ไม่ครบสิบปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสองร้อยสี่สิบวัน

(๕) ผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบสิบปีขึ้นไป ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามร้อยวัน

ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่ผู้ปฏิบัติงานที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอนและเลิกสัญญาจ้างตามกำหนดระยะเวลานั้น ซึ่งการจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอนจะกระทำได้ สำหรับการจ้างงานในโครงการเฉพาะที่มีชิ้นงานปกติของสถาบัน ซึ่งต้องมีระยะเวลาเริ่มต้นและระยะเวลาสิ้นสุดของงานที่แน่นอน หรือในงานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราวที่มีกำหนดการสิ้นสุดหรือความสำเร็จของงาน โดยงานดังกล่าวมีระยะเวลาสิ้นสุดของงานไม่เกินสองปี ซึ่งสถาบันและผู้ปฏิบัติงานได้ทำสัญญาเป็นหนังสือไว้ตั้งแต่เมื่อเริ่มจ้าง

ข้อ ๑๗ สถาบันไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยแก่ผู้ปฏิบัติงานซึ่งบอกเลิกสัญญาจ้างในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

(๑) ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่สถาบัน

(๒) จงใจทำให้สถาบันได้รับความเสียหาย

(๓) ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้สถาบันได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๔) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรมของสถาบัน และสถาบันได้ตัดเตือนเป็นหนังสือในเรื่องเดียวกันมาแล้วไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ปฏิบัติงานกระทำความผิด เว้นแต่กรณีที่ร้ายแรงสถาบันไม่จำเป็นต้องตัดเตือน

(๕) ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาสามวันทำการติดต่อกันไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่นหรือไม่ก็ตามโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๖) ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ไม่ให้ความร่วมมือ ขัดขวาง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งโดยชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายนี้

ข้อ ๑๘ หัวหน้างาน ผู้ควบคุมงาน หรือผู้ตรวจงานต้องไม่กระทำการใดอันเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม หรือกระทำการล่วงเกิน คุกคาม หรือก่อความเดือดร้อนรำคาญทางเพศต่อผู้ปฏิบัติงาน

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
คณาจารย์ต้องไม่กระทำการใดอันเป็นการล่วงเกิน คุณความ หรือก่อความ
เดือดร้อนรำคาญทางเพศต่อนักศึกษาหรือผู้ร่วมปฏิบัติงาน หรือคัดลอกหรือแอบอ้างผลงานทาง
วิชาการของผู้อื่นเพื่อประโยชน์ของตนเอง สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
การกระทำที่ฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยจงใจ
ให้สถาบันได้รับความเสียหาย

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
ข้อ ๑๙ การบอกเลิกสัญญาจ้างโดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยตามข้อ ๑๗ สถาบันจะ
สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
กระทำได้ ต่อเมื่อได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภาสถาบันกำหนดและ
ปรากฏจากพยานหลักฐานเป็นที่น่าเชื่อถือว่าผู้ปฏิบัติงานได้กระทำผิดจริงและสถาบันได้ระบุ
เหตุผลการบอกเลิกจ้างไว้ในหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้าง สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
ในกรณีที่สถาบันบอกเลิกสัญญาจ้างตามที่กำหนดในข้อ ๑๗ ให้ผู้ปฏิบัติงานมี
สิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการคุ้มครองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งการบอกเลิก
สัญญาจ้าง

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
การถอดถอนอธิการบดีหรือคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้เป็นไป
สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
ในกรณีที่สถาบันดำเนินการสอบสวนเพื่อบอกเลิกสัญญาจ้างตามข้อ ๑๗ และ
เห็นว่าการให้ผู้ถูกสอบสวนปฏิบัติหน้าที่ต่อไประหว่างการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้นจะเกิดความ
เสียหายแก่สถาบัน สถาบันอาจสั่งพักงานผู้นั้นชั่วคราวได้ไม่เกินเจ็ดวันโดยให้ได้รับค่าจ้างไม่น้อย
สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
กว่าครึ่งหนึ่งของค่าจ้างที่ได้รับอยู่ก่อนพักงานจนกว่าการสอบสวนจะเสร็จสิ้น

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้น หากปรากฏว่าผู้ถูกพักงานระหว่างสอบสวนไม่มี
ความผิด ให้สถาบันจ่ายค่าจ้างส่วนที่เหลือทั้งหมดคืนให้กับผู้ปฏิบัติงานพร้อมดอกเบี้ยร้อยละสิบ
ห้าต่อปี

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
ข้อ ๒๐ การบอกเลิกสัญญาจ้างที่ไม่มีกำหนดระยะเวลา ต้องทำเป็นหนังสือแจ้ง
สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
ให้คู่สัญญาทราบล่วงหน้าก่อน หรือ ณ วันถึงกำหนดจ่ายค่าจ้างคราวหนึ่งคราวใด โดยให้มีผลเมื่อ
ครบกำหนดการจ่ายค่าจ้างในคราวถัดไปเป็นอย่างน้อย เว้นแต่การบอกเลิกสัญญาจ้างตามข้อ ๑๕
(๔) ซึ่งสถาบันได้แจ้งผลการประเมินให้ทราบล่วงหน้าแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
การบอกเลิกสัญญาจ้างตามวรรคหนึ่ง สถาบันอาจจ่ายค่าจ้างให้ตามจำนวนที่
สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
จะต้องจ่ายจนถึง เวลาเลิกสัญญาตามที่บอกกล่าวและให้ผู้ปฏิบัติงานออกจากงานทันทีได้

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
ข้อ ๒๑ ในกรณีที่สถาบันย้ายสถานที่ทำการไปตั้ง ณ สถานที่แห่งใหม่ หรือ
สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
สถาบันมอบหมายให้ผู้ปฏิบัติงานไปปฏิบัติหน้าที่ ณ ที่ทำการแห่งใหม่ในต่างท้องที่ อันมี
ผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตปกติของผู้ปฏิบัติงานหรือครอบครัว สถาบันต้องแจ้งให้
ผู้ปฏิบัติงานทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันย้ายสถานที่ทำการ หรือก่อนได้รับ
มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ ณ ที่ทำการแห่งใหม่ในกรณี ถ้าผู้ปฏิบัติงานไม่ประสงค์ไปทำงาน ให้

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

ผู้ปฏิบัติงานมีสิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างได้โดย ผู้ปฏิบัติงานมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษไม่น้อยกว่า ร้อยละห้าสิบของอัตราค่าชดเชยที่ผู้ปฏิบัติงานพึงมีสิทธิได้รับตามข้อ ๑๖

ในกรณีที่สถาบันไม่แจ้งให้ผู้ปฏิบัติงานทราบการย้ายสถานที่ทำการล่วงหน้าหรือ การให้ผู้ปฏิบัติงานไปปฏิบัติหน้าที่ ณ ที่ทำการแห่งใหม่ตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันจ่ายค่าชดเชย พิเศษแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามสัปดาห์

ข้อ ๒๒ สถาบันต้องดูแลและส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยอย่างน้อยต้องให้อาคารมีความมั่นคง แข็งแรง มีแสงสว่าง เพียงพอ จัดให้มีบันไดหนีไฟ หรือทางออกฉุกเฉิน มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่อง ดับเพลิง มีระบบการกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ และมีการดูแลห้องน้ำ ห้องส้วมให้อยู่ในสภาพ ที่ถูกสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ให้สถาบันจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานเป็นครั้งคราวตามสมควรแก่ สภาพของงาน

ข้อ ๒๓ ผู้ปฏิบัติงานมีสิทธิร้องทุกข์ในเรื่องเกี่ยวกับการทำงานหรือการปฏิบัติ ตามกฎกระทรวงนี้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการคุ้มครอง ระบุชื่อและนามสกุล ตำแหน่งหน้าที่ที่สถานที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ และเรื่องราวอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ พร้อม รายละเอียดข้อเท็จจริงหรือพาดพิงการณ และเหตุผลประกอบการร้องทุกข์ตามสมควร โดยที่ผู้ร้อง ทุกข์ต้องลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย

ข้อ ๒๔ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครองการทำงานประจำสถาบัน ชั้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

- ๑) ประธานกรรมการ ซึ่งสภาสถาบันมีมติแต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
- ๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกสถาบัน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้และ ความเชี่ยวชาญทางกฎหมาย การศึกษา หรือการบริหารงานบุคคล จำนวนสามคน
- ๓) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนผู้บริหารสถาบัน จำนวนหนึ่งคน
- ๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายในสถาบัน ซึ่งได้รับเลือกจาก

ผู้ปฏิบัติงาน จำนวนสองคน

- ๕) กรรมการซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ จำนวนหนึ่งคน

ให้อธิการบดีมอบหมายให้ผู้ปฏิบัติงานคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นเลขานุการ และจะให้ มีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

คณะกรรมการคุ้มครองมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้ง ใหม่อีกได้

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการคุ้มครองวางลงก่อนครบวาระ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งบุคคลที่เหมาะสมที่มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์เดียวกันดำรงตำแหน่งแทน และให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ข้อ ๒๕ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๒๕ (๒) และ (๔) ต้องมี คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) มีความซื่อสัตย์และยุติธรรมเป็นที่ประจักษ์

(ข) ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกนั้นหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เคยมีประวัติเสื่อมเสียทางจริยธรรม จรรยาบรรณ และการประกอบวิชาชีพ

วิชาชีพ

ข้อ ๒๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการคุ้มครองพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๒๕

ข้อ ๒๗ คณะกรรมการคุ้มครองมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามข้อ ๑๙ วรรคสอง และเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๒๓ ของผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมายนี้ แล้วรายงานผลการวินิจฉัย พร้อมทั้งกำหนดแนวทางแก้ไขให้สภาสถาบันและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบ

(๒) เรียกเอกสารหลักฐานหรือผู้ปฏิบัติงานของสถาบันมาให้ถ้อยคำเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ได้

(๓) แต่งตั้งบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อตรวจสอบหรือดำเนินการเฉพาะเรื่อง แทนในขอบเขตอำนาจของคณะกรรมการคุ้มครอง โดยความเห็นชอบของสถาบันและให้สถาบันเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

ข้อ ๒๘ การประชุมคณะกรรมการคุ้มครอง ให้ประธานกรรมการเป็นผู้เรียกประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่เรียกประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนเป็นผู้เรียกประชุม

ในการประชุมแต่ละครั้งต้องมีกรรมการตามข้อ ๒๔ (๒) หรือ (๕) ที่มีได้เป็นประธานในที่ประชุมมาร่วมประชุมด้วย และต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยถึงหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๒๔ (๒) หรือกรรมการซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๒๔ (๕) คนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการออกเสียงลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๙ ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านกรรมการผู้หนึ่งผู้ใดได้หากกรรมการผู้นั้นมีส่วนได้เสียในเรื่องที่อุทธรณ์หรือร้องทุกข์ มีเหตุไครศเคืองกับผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์ หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือร่วมมารดาของบุคคลซึ่งเป็นคู่กรณีกับผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ในเรื่องที่อุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้น โดยยื่นคำคัดค้านเป็นหนังสือ แสดงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับเหตุแห่งการคัดค้านต่อนายกสภาสถาบันภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่อุทธรณ์ หรือร้องทุกข์

ให้นายกสภาสถาบันวินิจฉัยชี้ขาดคำคัดค้านภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำคัดค้าน และให้แจ้งผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ทราบคำวินิจฉัยชี้ขาดทันที

ในระหว่างการวินิจฉัยชี้ขาดของนายกสภาสถาบัน กรรมการผู้ถูกคัดค้านจะเข้าร่วมพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์นั้นมิได้

ข้อ ๓๐ เมื่อคณะกรรมการคุ้มครองได้รับอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ไว้แล้วให้ดำเนินการ ตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งและส่งสำเนาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ให้สถาบันทราบ เพื่อให้สถาบันดำเนินการชี้แจงข้อเท็จจริงในกรณีนั้นต่อคณะกรรมการคุ้มครองพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องภายในสิบวัน นับจากวันที่ได้รับแจ้ง ในกรณีที่สถาบันมีความจำเป็นที่จะต้องใช้เวลาในการทำคำชี้แจงมากกว่าสิบวัน คณะกรรมการคุ้มครองอาจพิจารณาขยายเวลาการชี้แจงออกไปอีกได้ไม่เกินสิบวัน

(๒) เมื่อคณะกรรมการคุ้มครองได้รับคำชี้แจงจากสถาบันแล้ว ให้ส่งสำเนาคำชี้แจงของสถาบันให้ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ทราบ เพื่อให้ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์มีโอกาสดูชี้แจงหรือส่งหลักฐานเพิ่มเติมในส่วนที่เห็นว่าอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ของตนยังไม่ชัดเจนพอภายในเจ็ดวัน

(๓) เมื่อพ้นกำหนดเวลาของการดำเนินการตาม (๑) และ (๒) แล้ว คณะกรรมการคุ้มครอง จะต้องดำเนินการประชุมพิจารณาหาแนวทางเพื่อเป็นข้อยุติสำหรับกรณี

สำนักงาน ขัดแย้งนั้นโดยไม่ชักช้า โดยจะขอให้สถาบัน ผูุ้ทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์มาแถลงชี้แจงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการคุ้มครองก่อนก็ได้

สำนักงาน (๔) เมื่อคณะกรรมการคุ้มครองได้แนวทางสำหรับการแก้ไขกรณีขัดแย้งให้ยุติลง ได้อย่างเป็นธรรมแก่ทั้งสองฝ่ายแล้ว ให้คณะกรรมการคุ้มครองเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องกับทั้งสองฝ่ายมา รับทราบแนวทางวินิจฉัยและทำการตกลงกันเพื่อยุติข้อขัดแย้งนั้น โดยทำบันทึกข้อตกลงยุติกรณี ขัดแย้งเป็นหนังสือให้ทั้งสองฝ่ายลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

สำนักงาน (๕) ในกรณีที่ไม่มี การตกลงกันตาม (๔) ให้คณะกรรมการคุ้มครองมีคำวินิจฉัย และส่งคำวินิจฉัยให้ผู้เกี่ยวข้องกับทั้งสองฝ่ายทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์หรือเรื่อง ร้องทุกข์ หากกรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการคุ้มครองเกี่ยวกับสิทธิ และหน้าที่ตามสัญญาจ้างหรือตามกฎหมายกระทรวง ให้นำคดีขึ้นสู่ศาลแรงงานได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำวินิจฉัย

สำนักงาน ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานให้ความร่วมมือหรือปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายหรือใ้อุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตามกฎหมายกระทรวงนี้ ห้ามมิให้สถาบันนำมาเป็น เหตุเลิกสัญญาจ้าง โยกย้ายหน้าที่การงาน หรือกระทำการใดในลักษณะที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานไม่ อาจปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

สำนักงาน ข้อ ๓๒ ในระหว่างการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ของ คณะกรรมการคุ้มครอง ห้ามมิให้ผู้ปฏิบัติงานคนใดกระทำการย้าย ยุง ชักชวน หรือสนับสนุนให้ ผู้ปฏิบัติงานอื่น หรือนักศึกษากระทำการใดเพื่อสนับสนุนหรือต่อต้านอีกฝ่ายหนึ่ง หรือนัดหยุด ปฏิบัติหน้าที่หรือนัดหยุดเรียน

สำนักงาน การกระทำตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยจงใจให้เกิดความเสียหาย แก่สถาบัน

หมวด ๒

ผลประโยชน์ตอบแทน

สำนักงาน ข้อ ๓๓ ให้สถาบันกำหนดอัตราค่าจ้างและผลประโยชน์ตอบแทนไว้ใน ข้อกำหนดของ สถาบันตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และแจ้งให้ผู้ปฏิบัติงาน ทราบ แต่จะกำหนดค่าจ้างต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำหรือกำหนดผลประโยชน์ตอบแทนน้อยกว่าที่ กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานไม่ได้

สำนักงาน ข้อ ๓๔ สถาบันต้องจ่ายค่าจ้าง หรือผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ของสถาบัน อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้งในวันทำการสุดท้ายของเดือนเป็นอย่างช้า ทั้งนี้ ให้สถาบัน ประกาศกำหนด วันเวลาให้ผู้ปฏิบัติงานทราบโดยเปิดเผย

สำนักงาน

ในกรณีที่สถาบันเลิกจ้างผู้ปฏิบัติงาน ให้สถาบันจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดตามที่ผู้ปฏิบัติงานมีสิทธิได้รับให้แก่ผู้ปฏิบัติงานภายในสามวันนับแต่วันที่เลิกสัญญาจ้าง

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับอนุญาตให้ศึกษาต่อและมีคุณสมบัติเพิ่มขึ้นให้สถาบันบันทึกข้อมูลบุคคลตามคุณสมบัติที่เพิ่มขึ้น และปรับค่าจ้างให้กับผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับคุณสมบัติสูงขึ้น นับตั้งแต่วันที่ผู้ปฏิบัติงานได้ยื่นคำขอปรับคุณสมบัติ เว้นแต่กรณีที่ค่าจ้างที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับอยู่ในขณะที่ขอปรับคุณภูมินั้นสูงกว่าอัตราค่าจ้างตามคุณสมบัติ สถาบันจะไม่ปรับค่าจ้างก็ได้

ข้อ ๓๖ ในการจ่ายค่าจ้าง และผลประโยชน์ตอบแทนที่จ่ายเป็นเงินให้แก่ผู้ปฏิบัติงานสถาบันต้องจัดให้มีเอกสารแสดงการจ่ายเงินดังกล่าวให้ผู้ปฏิบัติงานลงลายมือชื่อรับเงินในเอกสารไว้ด้วยทุกครั้ง เว้นแต่กรณีที่สถาบันจ่ายเงินให้ผู้ปฏิบัติงานโดยการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารพาณิชย์หรือ สถาบันการเงินอื่น ให้ใช้หลักฐานการโอนเงินดังกล่าวเป็นเอกสารแสดงการจ่ายเงินแทน

เอกสารแสดงการจ่ายเงินตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยให้ระบุชื่อผู้ปฏิบัติงาน ประเภทค่าจ้างหรือ ผลประโยชน์อย่างอื่น อัตราและจำนวนเงินที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ และการหักเงินประเภทต่างๆ ตามข้อ ๓๗

ให้สถาบันเก็บรักษาเอกสารแสดงการจ่ายเงินไว้เป็นเวลาสองปีนับจากวันที่ได้จ่ายเงินดังกล่าว เว้นแต่กรณีที่ผู้ปฏิบัติงานยื่นอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ ตามสิทธิที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ หรือฟ้องร้องคดีต่อศาล ให้สถาบันเก็บรักษาไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ข้อ ๓๗ ค่าจ้าง และผลประโยชน์ตอบแทนที่จ่ายเป็นเงินบรรดาที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับจากสถาบันภายใต้เงื่อนไขของกฎกระทรวงนี้ ให้ถือเป็นรายได้เพื่อยังชีพของผู้ปฏิบัติงาน สถาบันต้องจ่ายให้ผู้ปฏิบัติงานเต็มจำนวนจะหักไว้เพื่อการใด ๆ มิได้ เว้นแต่การหักไว้เพื่อการดังต่อไปนี้

(๑) ชำระภาษีเงินได้ตามจำนวนที่ผู้ปฏิบัติงานต้องจ่าย หรือชำระเงินอื่นตามที่มิ
กฎหมายบัญญัติไว้หรือตามคำสั่งศาล

(๒) ชำระหนี้สินสหกรณ์ออมทรัพย์ หรือสหกรณ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันกับ
สหกรณ์ออมทรัพย์ หรือหนี้ที่เป็นไปเพื่อสวัสดิการที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ปฏิบัติงานฝ่ายเดียว โดย
ได้รับความยินยอมล่วงหน้าจากผู้ปฏิบัติงาน

(๓) เป็นเงินประกันตามข้อ ๕ โดยได้รับความยินยอมจากผู้ปฏิบัติงาน

(๔) ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่สถาบันในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นจากความจงใจ
หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งสถาบันได้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงจนได้
ข้อยุติโดยได้รับความยินยอมจากผู้ปฏิบัติงาน

ทั้งนี้ การหักเงินตาม (๒) (๓) และ (๔) ในแต่ละกรณีห้ามมิให้หักเกินร้อยละ สิบและจะหักรวมกันได้ไม่เกินหนึ่งในห้าของค่าจ้างหรือรายได้ที่ได้รับในเดือนนั้น เว้นแต่ได้รับความยินยอมจากผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๓๘ สถาบันอาจมอบหมายให้ผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติหน้าที่นอกเวลาทำการปกติ ของสถาบันในวันหยุดทำการของสถาบัน หรือในวันหยุดประจำสัปดาห์ของผู้ปฏิบัติงานได้ โดยได้รับความยินยอมจากผู้ปฏิบัติงาน โดยสถาบันต้องจ่ายค่าตอบแทนการทำงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

(๑) การทำงานก่อนหรือหลังเวลาทำการปกติของวันทำการหรือการทำงานที่เกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงตามข้อ ๗ วรรคสาม จ่ายไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าจ้างตามจำนวน ชั่วโมงที่ทำงาน

(๒) การทำงานในวันหยุดทำการของสถาบันหรือในวันหยุดประจำสัปดาห์ของผู้ปฏิบัติงานในช่วงเวลาทำการปกติในวันทำการ จ่ายไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าของอัตราค่าจ้างตามจำนวนชั่วโมงที่ทำงาน เว้นแต่ผู้ปฏิบัติงานซึ่งไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุด จ่ายไม่น้อยกว่าสองเท่าของอัตราค่าจ้างตามจำนวนชั่วโมงที่ทำงาน

(๓) การทำงานในวันหยุดทำการของสถาบันหรือในวันหยุดประจำสัปดาห์ของผู้ปฏิบัติงานในช่วงก่อนหรือหลังเวลาทำการปกติในวันทำการ จ่ายไม่น้อยกว่าสามเท่าของอัตราค่าจ้างตามจำนวนชั่วโมงที่ทำงาน

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณอัตราค่าจ้างรายชั่วโมง ให้นำค่าจ้างหารด้วยผลคูณของสามสิบ และจำนวนชั่วโมงทำงานในวันทำการปกติต่อวันโดยเฉลี่ย

ผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี หรือผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่ง บริหารที่ได้รับเงินประจำตำแหน่งไม่มีสิทธิได้รับเงินตอบแทนการทำงานตามข้อนี้

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่สถาบันไม่คืนเงินประกันตามข้อ ๕ วรรคสอง หรือไม่จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าชดเชย และค่าชดเชยพิเศษภายในเวลาที่กำหนดให้สถาบันเสียดอกเบี้ยให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละสิบห้าต่อปี

ในกรณีที่สถาบันจงใจไม่คืนหรือไม่จ่ายเงินตามวรรคหนึ่งโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร เมื่อพ้นกำหนดเวลาเจ็ดวันนับแต่วันที่ถึงกำหนดคืนหรือจ่าย ให้สถาบันเสียเงินเพิ่มให้แก่ผู้ปฏิบัติงานร้อยละสิบห้าของเงินที่ค้างจ่ายทุกระยะเวลาเจ็ดวัน

ในกรณีที่สถาบันพร้อมที่จะคืนหรือจ่ายเงินตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แต่ผู้ปฏิบัติงานไม่ยอมรับเงินนั้น หากสถาบันได้นำเงินไปมอบไว้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อจ่ายให้แก่ผู้ปฏิบัติงานสถาบันไม่ต้องเสียดอกเบี้ยหรือเงินเพิ่มตั้งแต่วันที่สถาบันนำเงินนั้นไปมอบไว้

ข้อ ๔๐ สถาบันอาจมอบหมายให้ผู้ปฏิบัติงานไปปฏิบัติหน้าที่นอกห้องที่ปฏิบัติงานปกติของผู้นั้นเป็นครั้งคราวได้

การปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่งให้สถาบันจ่ายค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานนอกห้องที่ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเป็นค่าพาหนะเดินทาง ค่าที่พัก ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายอื่นตามหลักเกณฑ์ที่สภาสถาบันกำหนด

ข้อ ๔๑ สถาบันต้องสนับสนุนและให้โอกาสผู้ปฏิบัติงานเข้ารับการฝึกอบรมหรือเข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการในสาขาที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์โดยตรงกับงานที่ปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความรู้และเพิ่มพูนประสบการณ์ตามที่สถาบันเห็นสมควร โดยถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติและไม่นับเป็นวันลา

ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานประสงค์จะเข้ารับการฝึกอบรม หรือเข้าร่วมประชุมสัมมนา เพื่อการพัฒนาตนเอง สถาบันอาจอนุญาตหรืออนุญาตโดยมีเงื่อนไขให้ผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติงานทดแทนระยะเวลาที่ไปรับการฝึกอบรมหรือเข้าร่วมประชุมสัมมนาได้

ข้อ ๔๒ สถาบันต้องจัดให้มีระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยทุนการศึกษาและการฝึกอบรม การลาศึกษาต่อในประเทศหรือต่างประเทศ ตลอดจนทุนการวิจัยและการลาเพื่อการวิจัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่สภาสถาบันกำหนด

ข้อ ๔๓ ผลประโยชน์ตอบแทนใดที่มีได้กำหนดในกฎกระทรวงนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔๔ การได้รับสิทธิหรือประโยชน์ตามกฎหมายกระทรวงนี้ ไม่ตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ผู้ปฏิบัติงานพึงได้รับตามกฎหมายอื่น

ข้อ ๔๕ บรรดาสัญญาจ้างที่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงนี้ ให้สถาบันตกลงกับผู้ปฏิบัติงานแก้ไขเพื่อให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๔๖ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

วิจิตร ศรีสอาน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงาน
 หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๓ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวง กฤษฎีกา
 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้การคุ้มครองการทำงานและ
 ผลประโยชน์ตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่
 กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โสทร/ผู้จัดทำ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา